

Bästa marthor, vi har kommit fram till vårmötesförhandlingar. Det är dags att stanna upp, inte enbart för att reflektera över verksamhetsåret som gått, utan också över allt det som inte syns i verksamhetsberättelsen. För bakom ett marthaår finns otroligt mycket osynligt arbete - i styrelsen, tillsammans med alla finansiärer – ifjol 11 till sitt antal -, med marthorna, med personalen, med samarbetsparter för att möjliggöra Marthaförbundets fortsatta verksamhet. För att kunna blicka framåt, måste man också blicka i backspeglarna. Idag blickar vi enbart tillbaka till år 2015 då jag och Frida tog över rodret.

Återvinning är ett ständigt återkommande tema inom marthaverksamheten och jag har tänkt återvinna en del av mitt första tal som nyvald ordförande för Marthaförbundet. Jag tänkte lyfta fyra frågor som jag redan då såg att vi skall jobba vidare med.

För det första: lusten för föreningsarbete. ”Lusten och viljan att verka tillsammans är drivkrafterna för vårt förbund” sade jag vid höstmötet 2014. Och detta har vi diskuterat om och om igen: vem är dom på förbundet, vem är vi på förbundet? Varför ansluter man sig och vilka förväntningar finns det på en marthaförening, ett marthadistrikt, på förbundet? Många frågor som också fortfarande söker svar. Jag tror dock att det finns ett växande intresse för frivilligarbete, vi måste bara hitta formerna för det. Ikväll skall vi premiera tre olika insatser av föreningsengagemang inom ramen för Årets Marthagärning: Årets Lucina – en förtroendeval, Årets samhällsinsats och Årets eldsjäl – ett mångårigt engagemang i Martha. I år hade vi många goda kandidater att välja bland, vilket vi i styrelsen gläder oss över. Eftersom vi tror på ett fortsatt föreningsengagemang, vill vi också lyfta fram och premiera de frivilliga insatser som görs för att organisationen skall leva vidare.

För det andra: vår strategi. En strategi som vi har gjort på vårt sätt. Kort och slagkraftig med framtiden i fokus utan att ge avkall på vårt grunduppdrag: att dela kunskap. Vi har delat vardagskunskap sedan år 1899 och det fortsätter vi med idag. Historien kommer alltid att prägla oss, men nu är det dags att skriva nutidshistoria och visa att vi är en organisation i tiden. För att ständigt vara det, för att visa att vi är en livskraftig organisation, finns det bara en möjlighet: en kontinuerlig utveckling gällande verksamhetsformer, strategiprocesser, beslutsfattande och organisationsstruktur. Utvecklingsarbetet har fått en start, kommit en bit på väg, men mycket arbete kommer det alltid att finnas att göra.

För det tredje vill jag lyfta fram några ord som är ständigt återkommande i vår verksamhetsplan, också i mitt första och många tal efter det: långsiktig finansiering. Eller hela meningen Trygga förbundets långsiktiga finansiering. Hur skall vi göra det i tider då alla sparar, understöd skärs ned, allt blir dyrare och ingen vill betala för någonting. Så hur tänkte vi här? Det är orealistiskt att tänka att ”någon” ger oss varje år alla pengar vi vill ha. Därför gör vi små steg, en handling i taget, för att försäkra de ekonomiska förutsättningarna för förbundet.

Vi har gått in för att fokusera på längre projekt, på att jobba fram nya verksamhetsmodeller genom projekten, modeller som kan få mera beständig finansiering (t ex Tack för maten, Hantera vardagen och Svinnkampen). Vi har gått in för mera ändamålsenliga utrymmen i Vasa och en ny verksamhetsmiljö med eget undervisningskök i Helsingfors. Köket kommer att ge oss nya verksamhetsmöjligheter, men också en möjlighet att genom ökad kursverksamhet öka kursintäkterna. Med detta arrangemang har vi därtill sänkt våra hyreskostnader. Vi har gått in för personal med heltidsanställningar för att kunna fokusera på utvecklingen av verksamheten. Och

vi har modigt tagit in olika digitala lösningar, bland annat en del av styrelsemötena hålls virtuellt vilket blir en stor inbesparing på rese- och möteskostnader. Många bäckar små, bildar en stor å. Men det är mycket jobb bakom delmålen gällande ekonomin men vi vet att det på långsikt kommer att ge oss en trygghet.

Slutligen vill jag lyfta fram något som berört både mig och Frida under vår tid tillsammans. Marthas många ansikten. Hur olika förväntningarna och fördomarna om Martha ser ut, hur svårt många har att beskriva vad och vem Martha är och hur olika vi ser alla ser ut. Många ansluter sig till Amnesty för jobba för mänskliga rättigheter och går med i Pensionärsförbundet då man blir pensionär. Men varför går man med i Martha? Passar alla in? Idag har Frida och jag medvetet valt att klä oss olika. Min vackra folkdräkt är en symbol för traditioner, hantverk och kultur. Fridas läderrock och pumps står för annorlunda traditioner, kanske nya traditioner i en annan kultur. Under ytan står vi ändå för samma värderingar.

Men eftersom många ändå frågar hurdan martha är och hurdan man skall vara för att vara martha idag, tänkte vi avslutningsvis berätta det för er. Vi vill dela med oss av den kunskap vi samlat på oss under vår gemensamma resa. Så anteckna flitigt, nu kommer svaret.

Martha är...

Folkdräkt	Läderrock
Ung	Lite yngre
Blondin	Gråhårig
Teälskare	Kaffedrickare
Från Helssingfors	Från Östnyland
Från Åboland	Åland
Nyland	Österbotten
Norden	Europa
Varit 50 år medlem	Varit 5 dagar medlem
Hantverk	Inte så mycket hantverk
Mat	Glädje
Hållbara val	Medvetenhet
Ekonomi	Vågar prata pengar
Rock	Jazz
Stadsbo	Från landet
Föreningsengagemang	Pappersarbete
Kvinna	Man
Barn	Unga

Mångkultur

Mångfald

Toleranta

Välkomnande

Så vad är den gemensamma nämnaren för Martha? Tron på en bättre värld, en vardag i taget. Med dessa ord, och med alla era ansikten framför mig, öppnar jag härmed Marthaförbundets vårmöte 2017.

Kristinestad 6.5.2017

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Andrea Hasselblatt', written in a cursive style.

Andrea Hasselblatt

Förbundsordförande